

mod flytning og hjemtagelse fra en privat familiepleje.

Som udgangspunkt må den indehaver af forældremyndigheden, der har placeret sit barn i en privat familiepleje, også have adgang til at hjemtage barnet eller flytte barnet til en anden familiepleje uden yderligere formaliteter. Der er dog et behov for beskyttelse af barnet eller den unge, som måske i en længere årrække har haft ophold hos plejeforældrene. Efter bestemmelsen skal der derfor kunne træffes afgørelse om, at barnet eller den unge ikke må flyttes eller hjemtages fra en privat familiepleje, hvis det må antages at skade barnet eller den unge. Kriteriet »skade barnet eller den unge« kan siges at ligge imellem kriterierne for henholdsvis frivillige og tvangsmæssige foranstaltninger.

Begæring om nedlæggelse af forbud mod flytning eller hjemtagelse kan fremsættes af plejeforældrene og barnet eller den unge. Der er ikke fastsat nogen aldersgrænse for den initiativret, der herved tillægges barnet eller den unge. Der kan kun blive tale om at træffe afgørelse i en flytte- eller hjemtagessituation, hvis der foreligger en begæring fra en af de nævnte parter.

Kompetencen til at træffe afgørelse om forbud mod flytning eller hjemtagelse er tillagt børn og unge-udvalget i forældremyndighedsindehaverens opholdskommune. Det er hermed hensigten at søge sikret, at det samtidig kan overvejes, om der er grundlag for en eventuel opfølgning af sagen hos de myndigheder, der i givet fald vil kunne træffe afgørelse om iværksættelse af hjælpeforanstaltninger over for barnet eller den unge. Fristen for genbehandling efter forslaget § 41 finder således ikke anvendelse her.

Der stilles dog af hensyn til en helhedsvurdering af situationen krav om en obligatorisk høring af plejeforældrenes opholdskommune forud for afgørelsen. Reglen om forbud mod flytning og hjemtagelse er som nævnt en beskyttelsesregel for plejebarnet (eller den unge) og skal derfor gælde for børn eller unge op til det 18. år.

Forslagets stk. 5 henviser udtrykkeligt til muligheden for at træffe en afgørelse om forbud mod flytning eller hjemtagelse efter reglerne om foreløbige afgørelser.

Efter forslaget § 6 gælder reglerne om privat familiepleje ikke i de tilfælde, hvor barnet tager ophold hos den af forældrene, der ikke har del i forældremyndigheden. Det findes ikke i overensstemmelse med nutidens samlivsformer at lade disse situationer være omfattet af reglerne om privat familiepleje.

Forslagets stk. 7 svarer til bistandslovens § 65a med den ændring, at undergrænsen på 4 børn udgår.

Bestemmelsen omfatter private døgnplejehjem, dvs. hjem af mere institutionslignende karakter, men som drives af private uden overenskomst eller offentlig støtte. Efter bestemmelsen kræver oprettelse og drift af sådanne hjem tilladelsen fra amtskommunen. Tilladelsen gives til en bestemt person som leder og for bestemte lokaler. Der kan ligeledes fastsættes særlige begrænsninger for tilladelsens omfang, fx med hensyn til tilsyn, ledelse og bygningsmæssige forhold.

Til afsnit III

Voksne

Til kapitel 11

Almene tilbud m.v.

Til § 63

Forslaget afløser bistandslovens § 50, stk. 1, nr. 2, hvorefter kommunen skal iværksætte eller yde støtte til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte til pensionister. Personkredsen efter forslaget er ændret, men der er ikke hermed tilsigtet nogen udvidelse af aktiviteten. Det er kommunen, der ud fra lokale forhold beslutter, om og i hvilket omfang den vil udnytte muligheden for at iværksætte sådanne ikke-visiterede tilbud.

I stedet for at videreføre omsorgstilbud specielt til pensionister, foreslås indført en generel hjemmel for kommunen til at kunne iværksætte eller yde tilskud til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Det er efter forslaget kommunen, der fastsætter målgruppen for tilbudene. Dette betyder, at kommunen kan forbeholde tilbudene til fx en bestemt aldersgruppe.

Det er overladt til kommunen at bestemme, om tilbudene skal iværksættes ved kommunens egen foranstaltning eller overlades til foreninger og organisationer eller til brugerne selv. Det er erfaringsmæssigt mest befordrende for initiativer fra og virkelyst hos brugerne, hvis de selv står for og styrer aktiviteterne. Det forudsættes derfor, at brugerne får størst mulig medansvar for og indflydelse på udformningen og driften af tilbudene.

Tilbudene omfatter aktivitetsprægede tilbud. Som eksempler kan nævnes besøgsordninger, aktiviteter i form af klubarbejde, undervisning, foredrag, studiekredse, ergoterapi og gymnastik.

Kommunen kan til aktiviteterne vælge at stille et beløb til rådighed, som brugerne selv forvalter, eller eventuelt blot udlåne lokaler.

Afgørelser efter bestemmelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.